

© Silvia Poch

El dia que vam matar els llops

dramatúrgia i direcció Lucía Miranda
projecte IT Teatre

01/11 - 12/11

Gràcia

IT lliure

TEMPORADA 23/24

Sobre l'espectacle → 3

Sinopsi → 4

En paraules de la creadora → 5

Projecte IT Teatre → 6

Entrevista Lucía Miranda → 7

Sobre les referències → 8

Biografies → 9

Fitxa artística → 11

Informació pràctica → 12

Sala de premsa → 13

Fa quatre anys que el Lliure acull i coprodueix amb l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona l'espectacle anual del projecte IT Teatre. Aquesta vegada la directora Lucía Miranda, inspirant-se en Mercè Rodoreda, ens farà reflexionar sobre els contes.

© Sílvia Poch

Sinopsi

Una nit de carnestoltes atemporal es troben dos joves, ella disfressada de Titània, la reina de les fades, ell d'Os. Plou i no troben taxi de camí cap a casa, així que recorreran Barcelona en un viatge gairebé de ciència-ficció per la Rodoreda més fantàstica i irreal. Entraran al cementiri dels gats, trobaran recer al Wonder Bar, es perdran per jardins de flors i per pobles amb nenes més perdudes que ells. I alhora, una parella de caçadors recorre Sant Gervasi buscant un llop.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/el-dia-que-vam-matar-els-llops

En paraules de la creadora

*“Veure el món amb els ulls d’infant,
en un constant meravellament,
no és pas ser beneït sinó tot el contrari.”*
Mercè Rodoreda

Des dels tres anys que fa que soc mare, la meva assistència al teatre com a espectadora ha baixat considerablement, així i tot, he establert una relació intensa amb els contes, tant infantils com adults: els llegeixo a la meva filla abans d’anar a dormir i me’ls llegeixo a mi mateixa ja que el meu cansament no resisteix una novel·la.

Mercè Rodoreda és una de les autores de contes més antologades i, per a mi, una escriptora fonamental. En aquesta peça enfilo els seus *Contes infantils* amb *Viatges i flors* per abordar els temes que no sé com explicar a la meva filla: l’abús, la violència, l’abandonament, la diferència...

Amb els intèrprets, a través d’improvisacions i jocs, hem recreat els universos de la Rodoreda d’una manera molt lliure, per portar l’espectador per mons poc visitats d’aquesta autora i que són tot un plaer.

Per què expliquem contes? Per què vam deixar d’explicar-ne? Per què és tan important com ens expliquem la vida? *El dia que vam matar els llops* és un conte per a adults sobre la infantesa, sobre com la perdem i la necessitem, sobre la maternitat i la paternitat, sobre el narrar i el narrar-nos.

Sobre el projecte IT Teatre

El projecte IT Teatre neix a l'Institut del Teatre el curs acadèmic 2016-2017 com un projecte innovador i de recerca, relacionat amb les tècniques i les estètiques més contemporànies que permet als graduats i a les graduades de la institució un apropament pedagògic i professional a la realitat actual del sector.

Entès com a darrer pas pedagògic i primer contacte amb la realitat de la professió, vol proporcionar als graduats i graduades de totes les especialitats de l'Escola Superior d'Art Dramàtic (ESAD) l'oportunitat de participar en un procés creatiu i de producció complet.

Les persones que integren l'equip artístic del projecte de cada temporada se seleccionen amb una audició (prèvia inscripció) i reben una beca de suport durant els mesos que dura el procés de creació. Aquest període d'aprenentatge i treball culmina amb l'estrena i representació d'una peça escènica en un espai d'exhibició públic o privat del circuit professional.

Fins ara el projecte IT Teatre ha realitzat muntatges dirigits per Carles Santos i Jordi Oriol (2017), Chokri ben Chikha (2018), Roger Bernat (2019), Marta Pazos (2020) i Fabrice Murgia (2021). Els espectacles sorgits s'han pogut veure representats en temporada al TNC, a la Sala Beckett, al Teatre Lliure, al Festival Temporada Alta (Teatre de Salt), al Grec Festival de Barcelona (CCCB), al Festival de Teatre Contemporani de Valladolid així com en programacions específiques a Vic, Terrassa, València, Santiago de Compostela, Rotterdam i Ghent.

En aquest sentit, IT Teatre ha comptat com a coproductors amb el TNC, Zoo Humain, Temporada Alta, Grec Festival de Barcelona i, amb el Teatre Lliure, amb qui s'ha establert un acord amb l'objectiu que els espectacles creats dins del projecte tinguin contractació i exhibició professional.

Creat per la Diputació de Barcelona l'any 1913, l'Institut del Teatre té més de cent anys d'història com a centre dedicat a la docència, la creació, la recerca, la conservació i la difusió del patrimoni en el camp de les arts escèniques. Per a l'Institut del Teatre les arts escèniques són una eina que interpreta i transforma la realitat, d'aquí que el seu propòsit sigui formar artistes i tècnics compromesos èticament i estètica amb la societat i amb el seu temps.

Actualment, l'Institut del Teatre disposa de quatre escoles: l'Escola Superior d'Art Dramàtic (ESAD), el Conservatori Superior de Dansa (CSD), l'Escola d'Ensenyament Secundari i Artístic/Conservatori Professional de Dansa (EESA/CPD) i l'Escola Superior de Tècniques de l'Espectacle (ESTAE).

L'Escola Superior d'Art Dramàtic (ESAD) és un centre formatiu d'estudis superiors en art dramàtic, de caràcter públic, que valora i estimula la reflexió i la recerca, així com el compromís artístic i la llibertat de pensament i creació. L'ESAD atorga el títol superior en art dramàtic, corresponent al primer cicle o grau de l'espai europeu d'educació superior i ofereix formació professionalitzadora en l'àmbit de l'art dramàtic en tres especialitats: Interpretació, Direcció Escènica i Dramatúrgia i Escenografia.

ENTREVISTA

Parlant amb Lucía Miranda

De què parla *El dia que vam matar els llops*?

És un viatge pel món més fantàstic i irreal de Mercè Rodoreda, parla de la infància i de les coses que són difícils d'explicar als nens: la mort, l'abús, la diferència, la violència, i de com ens les expliquem i les expliquem als nens. Parla d'explicar: per què ens expliquem contes, per què deixem d'explicar-los, com és de necessària la ficció en el nostre dia a dia i de què ens salva.

Quines referències té el muntatge?

El muntatge té com a fil conductor el conte *Carnaval de Vint-i-dos contes*, que és la trobada de dos joves una nit de carnestoltes tornant a casa pels carrers de Barcelona. L'obra és un puzzle, un *pachtwork* que beu fonamentalment dels *Contes infantils de Mercè Rodoreda* i de *Viatges i Flors*, com una espècie d'*Àlícia al País de les Meravelles* versió Rodoreda. Totes dues obres recorren allò irreal i allò fantàstic en l'univers Rodoreda, que ha estat un dels menys representats en el teatre, i tenen també una mica de ciència-ficció i joc de temps-espai que hem recollit en la dramatúrgia i que van molt agafats de la mà de l'obra de Cortázar o Borges. M'ha servit molt per a aclarir idees el llibre *Whats the story* d'Anne Bogart i també el capítol *Mercè Rodoreda, Ocell de bosc* del llibre *Les Abandonadoras* de [Begoña Gómez Urzaiz](#), on parla de la seva figura com a mare i creadora. Jo soc mare des de fa tres anys, i en lloc d'anar al teatre cada nit com solia fer, ara explico contes i faig teatre a casa amb qualsevol cosa, sense cap dubte, la meva maternitat i la meua filla han estat la gran inspiració per a aquest muntatge: com explicar-li algunes coses que són molt complicades.

Per què aquest títol?

Tota la feina s'inspira en un relat de la vida de la infància de Rodoreda que es diu *Anaven a matar llops*, d'*Imatges d'infantesa II*, on explica que no li agradava que els seus pares anessin al teatre i a classe de declamació i la deixessin

a les nits amb l'avi. Com que es posava a plorar i feia molt drama, els seus pares es van inventar que anaven a caçar llops perquè Sant Gervasi s'havia omplert de llops, i era una causa de força major. Aquest relat és l'exemple de com creem ficcions, de com assumim convencions per poder continuar vivint, de com ens expliquem la vida, bàsicament. Rodoreda deia que la vida s'acaba als 12 anys perquè és l'edat en què deixes de creure en aquestes ficcions (els Reis Mags, el Ratolí Pérez, etc.), desapareixen els llops dels contes perquè apareguin altres llops molt més reals. *El dia que vam matar els llops*, és el dia que ens vam fer grans, el moment en què vam començar a qüestionar les ficcions de la nostra infància. I alhora t'adones que necessites continuar explicant contes, relats, ficcions, per existir i coniar, que els llops no moren, només canvien de pell.

Com ha arribat una val-lisoletana a Mercè Rodoreda?

Quan tenia 21 anys, estudiava Humanitats i vaig fer pràctiques aquell estiu a Casa Àsia, a Barcelona, vaig passar dos mesos treballant a la seva mediateca. Van ser dos mesos per conèixer Barcelona. La meua millor amiga va venir de visita i em va regalar *La plaça del Diamant*, des de llavors soc molt fan de Rodoreda. Escrivint la peça he descobert que va mantenir correspondència amb Rosa Chacel, que és una escriptora de Valladolid, a qui també admiro, i vull pensar que hi ha fils entre autores de diferents temps que ens van unint. La veritat és que quan a Madrid he dit que feia un text de Rodoreda, molts companys del teatre tristament no la coneixien, sí les dones, però no gaires homes, cosa que és un exemple de com estem de separats culturalment, ja que és una autora fonamental. Hi ha hagut obres (sobretot biografies i estudis sobre la seva obra) que he hagut de rebuscar de segona mà perquè no les trobava traduïdes al castellà o que m'he quedat amb les ganes de llegir.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA SOBRE LES REFERÈNCIES

Els contes:

- **El noieta i la casona** de Contes per a nens
- **El noieta roger** de Contes per a nens
- **Viatge al poble de les nenes perdudes** de *Viatges i flors*
- **Flor Cavaller** de *Viatges i flors*
- **Anaven a matar llops** d'*Imatges d'infantesa II*
- **I moltes vegades, durant anys...** d'*Imatges d'infantesa II*
- **Carnaval** de *Vint-i-dos contes*
- **El bany** de *Vint-i-dos contes*

L'estètica:

- *Rodoreda soñaba en azul:*
www.lavanguardia.com/cultura/20200712/482230050982/rodoreda-el-somni-blau-eva-comas-arnal.html

La narració:

- Capítol *Narrative* del llibre *Whats the story* de Anne Bogart
- Capítol *Mercè Rodoreda, Pájaro de bosque* del llibre *Las Abandonadoras* de [Begoña Gómez Urzaiz](#)
- Article *Mi padre lee en voz alta* de Juan Mayorga:
<https://latintainvisible.wordpress.com/2015/11/14/mi-padre-lee-en-voz-alta/>

BIOGRAFIA

escriptora

Mercè Rodoreda

Neix a Barcelona, al barri de Sant Gervasi, el 10 d'octubre de 1908. És coneguda sobretot com a novel·lista i contista, però escriu també unes quantes obres dramàtiques i poesia lírica. Deixà d'anar a escola molt petita i passà una infantesa solitària lliurada al somni i a la lectura. Obté amb *Aloma* el premi Crexells de l'any 1937. Posteriorment la refarà i en publicarà la versió definitiva l'any 1969. Les circumstàncies dramàtiques de la Guerra Civil espanyola l'obliguen a emprendre la peregrinació de l'exili. El 1954, coincidint amb la seva estada a Ginebra, comença la seva etapa de maduresa escrivint títols tan coneguts com *Vint-i-dos contes* (1958), *La plaça del Diamant* (1962), potser la més coneguda i emblemàtica, portada la cinema i traduïda a nombrosos idiomes, *El carrer de les Camèlies* (1966), *Un jardí vora el mar* (1967); *La meva Cristina i altres contes* (1967). A finals de la dècada dels setanta que torna a Catalunya. Amb *Mirall trencat* (1974), acabada a Romanyà de la Selva, començaria la seva etapa de vellesa; al 1980 apareixen *Viatges i flors* i *Quanta, quanta guerra* i el 1986 *La mort i la primavera*, la seva obra pòstuma.

BIOGRAFIA

dramatúrgia i direcció

Lucía Miranda

Directora d'escena, dramaturga i art-educadora. És fundadora de Cross Border que treballa en la intersecció de les arts escèniques, l'educació i la transformació social. Ha obtingut el Premi El Ojo Crítico de RNE de Teatre 2018, el Premi José Luis Alonso Jóvenes Directores de l'ADE 2013 i la menció especial del jurat d'Almagro Off 2011. Els seus espectacles s'han estrenat en el Thalia Theatre de Nova York, el Teatre Sánchez Aguilar de l'Equador, Teatre Lliure de Barcelona, Teatre La Abadía de Madrid, Microtheater Miami, o el Centro Dramático Nacional de España (CDN), obtenint els premis ACE i HOLA a Nova York o l'ONU Woman d'Amèrica Llatina contra la violència de gènere. Com a dramaturga signa *La cabeza del dragón* (CDN), *Casa* (beca Leonardo BBVA), *Fiesta, Fiesta, Fiesta* (finalista a millor autoria teatral Premis Max 2019), *I am Miami* (Teatre Autor Exprés), *Nora, 1959* i *Alicias buscan Maravillas* (V Laboratori d'escriptura Teatral SGAE); espectacles que també ha dirigit. Ha coescrit *País Clandestino* que ha girat per festivals com FIBA de l'Argentina, MIT Sao Paulo, Fidae de l'Uruguai o Almada a Portugal. Com a artista-educadora ha coordinat projectes als Estats Units, Amèrica Llatina, Europa i Àfrica i en l'actualitat coordina *Nuevos Dramáticos*, el projecte per a infància del CDN. Té un Màster en Teatre i Educació per la New York York University i un Màster en Gestió d'Arts Escèniques pel ICCMU Universidad Complutense. És membre del Director's Lab del Lincoln Center de Nova York

Fitxa artística

CREADORS I INTÈRPRETS

Ona Borràs Roselló
Agnès Casals Visús
Marta Figueras Alsius
Pau Jimfer
Francesc Marginet Sensada
Eduard Mauri Vilar
Anna Roy Boixader
Lia Sampai

AMB LA COL-LABORACIÓ ESPECIAL DE

Nil Alegria Beltran
Marina Alós Carretero
Adrià Calaf i Lascata
Candela Cavestany Imaña
Queralt Chouciño Gonçalves
Erika de Los Santos Castello
Lucía Espinosa Del Toro
Gabriella Figuerola Parra
Lua Florensa Carujo
Isabella Gamiz Madrid
Martina Giménez Boltà
Ferran Iñigo Cazorla
Aina Martínez Montoya
Carla Navarro Garcia-Moreno
Emma Padrol Nisa
Pol Prades Canals
Naiara Repiso Orellana
Beth Roperó Díaz
Gael Salvi Bierge
Julio Sánchez Garcia

ESPAI ESCÈNIC I COORDINADOR PROJECTE

Ramon Simó

UTILLATGE

Vilma López Muñoz i Eduard
Mauri

VESTUARI

Joana Martí

IL·LUMINACIÓ

Pedro Yagüe

SO

Sergi Flores

MÚSICA ORIGINAL

Nacho Bilbao

ASSESSORAMENT

COREOGRÀFIC

Esther Sabaté

AJUDANTA DE DIRECCIÓ

Gisela Saló Vallespin

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Gisela Juanet

DIRECCIÓ DE PRODUCCIÓ

Raül Perales

CONSTRUCCIÓ

D'ESCENOGRAFIA

M-30 - Antonio García

CONSTRUCCIÓ DELS

CAPGROSSOS

Eudald Ferré Serra

CONFECIÓ DE VESTUARI

Goretti Puente, Trinidad
Rodríguez, Antonia Pérez i Inés
Mancheño

AGRAÏMENTS

Teatre Nacional de Catalunya
(TNC), Viu el Teatre, Espai
Texas, famílies de l'alumnat del
CPD, INS Quatre Cantons i La
casa dels entremesos

COPRODUCCIÓ

Institut del Teatre de la Diputació
de Barcelona i Teatre Lliure

AMB LA COL-LABORACIÓ DEL

Conservatori Professional de
Dansa de l'Institut del Teatre
(CPD)

Informació pràctica

HORARI

De dimecres a dissabte a les 19.00 h
De diumenge a les 18.00 h

DURADA

1 h 20'

LLOC

Gràcia

IDIOMA

En català

PREU

11 € - 32 €

EDAT RECOMANADA

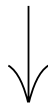
A partir de 14 anys

ESPECTACLE RECOMANAT

Pel Programa educatiu

Sala de premsa

Per descarregar-se tots els materials informatius (dossiers, notes de premsa, vídeos, fotos) o tenir accés a material de referència (llistes de reproducció, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-de-premsa-el-dia-que-vam-matar-els-llops

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

M. 675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

membre de

mitos21

apropa cultura

amb la col·laboració de

Sabadell Fundació

mitjans patrocinadors

LA VANGUARDIA

TimeOut
BARCELONA

mitjans col·laboradors

CATALUNYA RÀDIO

amb el suport de

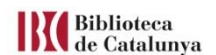

entitats col·laboradores

LLL institut ramon llull

convenis de col·laboració amb

FUNDACIÓ CARULLA